

Rovatvezető: Király Pál

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

K ö z g y ű l é s

Az Országos Erdészeti Egyesület rendez évi közgyűlését 1984. augusztus hó 3-án, pénteken, Kecskeméten, a Katona József Színházban, 14 órai kezdettel tartja.

Napirend:

Augusztus 3-án, 14 órakor:

- Elnöki megnyitó, főtitkári jelentés, ellenőrző bizottsági jelentés, felszólalások. Szünet után szakmai előadások, vita, egyesületi kitüntetések.

20 órakor:

Közös vacsora

Augusztus 4-én, 8 órakor:

Szakmai tanulmányút és bemutató a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, valamint a Kiskunsági Nemzeti Park térségében. Visszaérkezés Kecskemétre kb. 18 órakor.

A közgyűlésen (vándorgyűlésen) egyesületünk tagságát küldöttek képviselik. Részletes tájékoztatást a helyi csoportok titkárai nyújtanak.

*

Elnökségi ülést, amelyet január 25-re, Budapestre hívott össze az elnökség, Győrött, a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság székházában tartotta meg. A változtatására az a szomorú esemény adott okot, hogy Kárall János tagtársunkat, elnökségünk tagját, aki január hó 15-én elhunyt, a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság saját halottjaként, január hó 25-én temették. Utolsó útjára az elnökség testületileg kísérte el. A koporsónál egyesületünk elnöksége és tagsága nevében Király Pál főtitkár mondott búcsúbeszédet. A sírnál az erdőgazdaság dolgozói, valamint a társadalmi szervek nevében Pechtol István, helyi csoportunk titkára méltatta Kárall János munkásságát, gazdasági, társadalmi és közéleti tevékenységét.

Az erdőgazdaság székházában a temetés után az elnökségi ülést dr. Herpay Imre elnök nyitotta meg, kegyelettel emlékezve Kárall János több évtizedes egyesületi-társadalmi munkásságára, méltatva egyesületünkben betöltött kiemelkedő szerepét. Az elnökség néma felállással adózott emlékének. A napirendnek megfelelően, az elnökség megvitatta a termelőszövetkezeti szakosztály munkájáról készített és előzetesen írásban kiküldött tájékoztatóját. Szóbeli kiegészítést követően a felszólalók: Csanádi Béla, Halász Aladár, dr. Balázs István, Fila József (írásban), Péli Miklós, Fekete Gyula, dr. Solymos Rezső, dr. Madas András, Varga Tibor, dr. Herpay Imre, Király Pál elemezték a szakosztály eddigi tevékenységét. Az elnökség, értékelve a tájékoztatót, köszönetét fejezte ki a szakosztály vezetőségének, elsősorban dr. Balázs István titkárnak és a szakosztály tagságának eddig kifejtett munkásságukért. A további munkához a szakosztály 1977. évi létrehozatala alkalmával meghatározott feladatok folyamatos, az eddigieknél dinamikusabb vitelét kérte.

Az elnökség Czágásch Józsefet, a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettesét, a gépesítési szakosztály vezetőül megválasztott, ebben a tisztségében megerősítette.

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG ELNÖKI TANÁCSÁNAK
25/1983. (XII. 29.) számú határozata
a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége
jogállásáról és állami felügyeletéről

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló, 1959. évi IV. törvény 62. § (2) bekezdése alapján, a következőket rendeli:

1. A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (a továbbiakban: MTESZ) társadalmi szervezetként fejt ki alapszabályában meghatározott tevékenységét.

2. Az MTESZ feletti állami felügyeletet a Minisztertanács gyakorolja.

3. A Minisztertanács a 2. pontban biztosított jogkörében:

- a) felügyeli az MTESZ törvényes működését;
- b) jóváhagyja az MTESZ állami támogatásának kereteit;
- c) kezdeményezheti az MTESZ alapszabályának módosítását;
- d) felkérheti az MTESZ-t — annak alapszabályában foglaltakkal összhangban — meghatározott állami feladatok ellátásában való közreműködésre.

4. Az MTESZ tagegyesületei feletti felügyeletet az MTESZ végrehajtó bizottsága látja el.

5. Ez a határozat a kihirdetése napján lép hatályba.

LOSONCZI PÁL s. k.,
a Magyar Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
elnöke

BARCS SÁNDOR s. k.,
a Magyar Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
titkára helyett

Az egyesület külügyi munkája, nemzetközi kapcsolatai, 1980—1983*

Külügyi munkánk, nemzetközi kapcsolataink — a találkozás szintjét, formáját és a lebonyolítást tekintve — a következők szerint csoportosíthatók:

Legmagasabb szintű az európai szocialista országok erdőgazdasági és fa—cellulóz ipari tudományos műszaki egyesületei *elnökeinek és főtítkárainak kétévenként ismétlődő tanácskozása*. 1980-ban a VI. ilyen szintű tanácskozást Pílzben rendezték. A megvitatott témák közül csak néhány kiemelt:

- tudományos munkák és intézkedési rendszerek a komplex és racionális fa nyersanyag hasznosítására;
- többfunkciós erdőgazdálkodási technológiák szervezése;
- a hatékony erdő-újratermelés kérdéseinek megoldása genetikai alapon;
- az erdőtartalékok további felhasználásának biztosítása;
- új gépek és korszerű technológiák kidolgozása;
- korszerű, hulladékmentes technológiák folyamatos bevezetése.

Az 1982. évi VII szófiai tanácskozás főbb pontjai:

- az erdők termelékenységének növelése;
- a termelési folyamatok komplex mechanizálása;
- a faanyag komplex és teljes felhasználása;
- a környezetvédelmi feladatok sokkal hatékonyabb, teljesebb megoldása;
- a termékminőség javítása, a lakossági fogyasztású áruskála kiszélesítése, a lakossági kiszolgálás javítása.

A tanácskozások szívélyes, nyílt, baráti körben folynak. Mindez lehetőséget nyújt arra, hogy az egyesületek sajátos problémáit megismerjék, tapasztalataikat kicseréljék, s ezzel az egyesületi, társadalmi munka hatékonyságát növeljék. Ennek az egyesületi vezetői szintű tanácskozásnak 1984-ben — előreláthatóan október 8. és 13-a között — egyesületünk a Faipari Tudományos Egyesülettel, valamint a Pa-

* Elhangzott az OEE elnökségének 1983. november 24-i ülésén.

pír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesülettel együttesen lesz a gazdája. A tanácskozás megszervezése megtisztelő, de a dolog természetéből adódóan felelősségteljes többletmunkát jelent az egyesületeknek.

A rendszeresség és a kapcsolatok hatékonysága szempontjából második helyre kell sorolni a *PANNONIA-tanácskozásokat*. A szlovén, a magyar és a burgenlandi erdészeti egyesület vezetői és néhány küldöttje minden évben találkozik. Előre kidolgozott szakmai program szerint rendezett, szakmai bemutatóval egybekötött tanácskozás keretében vitatják meg a hármashatár térségében az azonos vagy sok tekintetben hasonló erdőgazdasági tájban felmerülő szakmai problémákat. 1983-ban a két Zala megyei csoportunk közreműködésével mi rendeztük meg a találkozót.

A tapasztalatszerzésre, a vélemények kicserélésére és általában a szakmai kommunikációra a legcélravezetőbb eszköz a hazai és nemzetközi *konferenciákon, ankétokon, tapasztalatszeréken* való részvétel. A beszámolási időszakban szocialista országokban 16 kongresszuson, 32 küldöttünk vett részt, az NSZK-ban két kongresszuson képviseltük magunkat. A lezajlott kongresszusok témái közül a legidősebbeket emelném ki:

- erdőhasználat és környezetvédelem;
- a talajerő-tartalékok védelme és a rekultiváció;
- az ipar káros hatásai a fás kultúrákban;
- a hatékonyság és a termelékenység növelése, az irányítás tökéletesítése az erdőgazdaságokban és a fafeldolgozó, valamint a papír- és cellulóziparban;
- a fa komplex felhasználásának gazdasági problémái;
- az erdei munkák és az erdészeti technika;
- a gyéritések biológiai, műszaki és ökonómiai szempontjai;
- gazdálkodás az ipari erdőkben a gyorsított iparifa-termesztés céljára alkalmas fafajokkal.

Mi évi gyakorisággal nem rendezünk kongresszusokat, bár témában nem lenne hiány és a szervezéssel sem lenne különösebb gond, hiszen legutóbb a gépesítési konferenciát, korábban pedig az európai mikológiai kongresszust is sikeresen megrendeztük. A kongresszusra vihető témákat a központi bizottságok, szakosztályok vezetőivel meg kellene vitatni, egyben bátorítani őket a szervezés munkájára. Tarsolyunkban van egy téma: „Erdő a változó környezetben”. Meg kellene vizsgálni, érdemes-e ezzel a témával foglalkozni.

A *ki- és beutazások* szocialista relációban részben a helyi csoportjaink, illetve az MTESZ területi szervezetek bonyolításában valósulnak meg. Legtöbb megyei szervezetnek van szocialista testvérszervezete és az ezekkel kötött devizamentes megállapodás keretében szerveződnek az utazások. Rendszeresebb kapcsolata a pécsi csoportnak Bulgáriával, a szegedinek a szomszédos vajdasággal, a kecskemélinek Bulgáriával, a Pest megyei tsz-csoportnak NDK társszervekkel van. Helyi csoportjaink jelentéseiből az is kitűnik, hogy az erdőgazdaságok, szervek, intézmények anyagi támogatásával tagjaink csoportos külföldi utazásokon rendszeresen részt vesznek. A szakszervezet is támogatja ezeket az utakat.

Egyesületünk vezetősége a rendelkezésre álló anyagi és a kapcsolatok adta lehetőségek ismeretében igyekszik mindent elkövetni, hogy egyesületi támogatással minél több tagtársunk utazhasson külföldre, szakmánk fejlesztése érdekében. Tagjaink közül is sokan készek anyagi áldozatot hozni azért, hogy szakmai tapasztalatokat szerezzenek. Erre követendő, jó példák a helyi csoportjaink által szervezett csoportos külföldi utak, amelyek részben erdőgazdasági, szakszervezeti támogatással, a tagok egyéni hozzájárulásával bonyolódnak. Az erdőrendezési szakosztály által szervezett utak is részben a tagok hozzájárulásával valósulnak meg. Az „Erdők a közjóért” szakosztály 1976 óta minden évben megrendezett útjainak költségét teljes egészében a részt vevő tagok vállalták. 1976-ban Szlovákiába, 1977-ben Erdélybe, 1978-ban Szlovéniába, 1979-ben Ausztriába, 1980-ban a szlovák és lengyel Tátrába, 1981-ben Bulgáriába, 1982-ben NDK-ba és 1983-ban Kárpátaljára utaztak. Rendszeres a túljelentkezés ezekre az utakra.

1970, 1972, 1974 és 1975-ben a FAO és a résztvevők melegezésére, részben az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága, az ENSZ Nemzetközi Munkaügyi Szervezete megbízására, *tanulmányutakat, oktatási központokat* szerveztünk. 1972 és 1973-ban pedig IUFRO-szimpoziumot és tanulmányutat. Jó néhány év telt el azóta. Ez évben a MÉM útját ismét megbízást kaptunk a FAO-tól, hogy nyolc vietnami erdészeti szakértő részére szervezzünk erdészeti szakmai tanulmányutat. A tanulmányutat sikeresen lebonyolítottuk. Az a jelentés, amit erről az útról a FAO-hoz eljuttattunk, alapja lehet egy szélesebb körű FAO-rendezvényre kapandó megbízásnak.

A beszámolás időszakában több nyugati társegyesülettől, intézettől kaptunk meg-
bíztató tanulmányutak szervezésére. A hozzánk utazó csoportok az országok, vala-
mint a beutazók szakképzettsége, érdeklődési köre szerint rendkívül színes képet
mutatnak. A tanulmányutak programját a résztvevők sajátos érdeklődési köre és
kívánsága szerint állítottuk össze.

Az említett tapasztalatcseréket a területileg érdekelt erdőgazdaságok, szervek,
intézmények vezetői és munkatársai segítségével, támogatása nélkül nem tudtuk vol-
na megoldani. Hadd tegyem hozzá, hogy a 8—10 napos programban munkaszüneti
napok is vannak, ezeken a napokon is tudunk szakmai programot adni. Kollégáink,
fáradtságot nem ismerve álltak rendelkezésünkre a szakmai vezetésben, a tanul-
mányúti szolgáltatások lebonyolításában. A tanulmányutakon részt vevők — szó-
ban, levélben és szaklapokban közölt — megnyilatkozásai ismeretében megállapít-
hatjuk, hogy a tanulmányutak hasznosak voltak. Egy vélemény a sok közül: „El-
ismerésre méltóak azok az erőfeszítések, amelyeket a magyar erdészek erdőgazdál-
kodásuk fejlesztése érdekében kifejtettek.”

Ez a beszámoló csak akkor lehet teljes, ha szót ejtünk arról, hogy nemzetközi
kapcsolataink során szerzett ismereteket, tapasztalatokat mennyiben sikerült hasz-
nosítani és e téren milyen teendők várnak megoldásra. Összegyűjtöttem az ismere-
teink szerint meglévő gondokat, megoldandó problémákat és egybevettem *Halász
Aladár*nak az 1979. évi előadásával, amelyben a külföldi kiküldetések tapasztala-
it a választmányi ülésen rendkívüli alaposan elemezte, és ennek eredménye-
ként a külföldi utakon szerzett tapasztalatok hasznosítása érdekében javaslatokat
is tett. A szakmai együvé tartozás ápolásából adódó illendőség is úgy kívánja, hogy
ezekről a javaslatokról ne feledkezzünk meg. De hadd tegyem hozzá, hogy vélemé-
nyem szerint ezek a javaslatok ma is időtállóak és folyamatosan megoldandók.

Visszatérő gondunk, hogy kevés az idegen nyelvet beszélő kollégánk. Ha meg-
hívást kapunk, nem könnyű megtalálni azt, aki a téma legjobb ismerője és beszé-
li is a nyelvet. Egyetemünk hathatós oktatási politikája, módszerei eredményeként
reméljük, hogy a következő években több olyan diplomás kerül ki az egyetemről,
akik tárgyalóképesen beszélnek idegen nyelvet, nyelveket. Úgy tűnik, hogy az
oroszlány nyelv elsajátítása volna elsősorban fontos. Az alapokat az általános és közép-
iskolában mindenki megkapja, csupán a továbbtanulásra kellene nagyobb súlyt
helyezni. Szükség van természetesen olyan kollégákra is, akik a nyugati orszá-
gok nyelvét beszélik, hogy a tőkés országok fejlett erdőgazdálkodási módszereit
megismerhessük, hasznosíthassuk. Szükséges az is, hogy a vállalatok, intézmények
vezetői jobban ösztönözzék munkatársaikat a nyelvtanulásra. Az egyetemről kikerülő
diplomások pedig nyelvismerettel nagyobb eséllyel pályázhatnak állásokra.

Az egyesületünk külügyi munkájáról megállapíthatjuk, hogy kapcsolataink szé-
lesedtek, tapasztalatokban gazdagodtunk. További lépés egyrészt, hogy a szerzett
ismereteket hatékonyabban hasznosítsuk, másrészt az előnnyel bízható kapcsolatok
bővítésére tegyünk meg a szükséges intézkedéseket. Ebben kérjük vezetői szerveink,
központi bizottságunk, szakosztályaink és nem utolsósorban tagságunk megértő
közreműködését, támogatását.

Fekete Gyula

Az iskolarendszerű technikusképzés a társadalom és a különböző szakterületek
igényének megfelelően, a következő években ismét megindításra kerül hazánkban.
Tartalma az 1983—84. évi tanév során kerül kialakításra.

A MÉM egyesületünket kérte fel az erdőszaktudomány szakmai tartalmának felül-
vizsgálatára és az elkészülő tervek szakmai megvitatásának megszervezésére. A mi-
nisztérium észrevételek alapján tervezi a tanítás szakanyagának végleges kialakítását.

A megtisztelő megbízásnak eleget téve, egyesületünk széles körű vitaülést ren-
dezett *Henzer Antal*, a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettesé-
nek, tatabányai csoportunk titkárának vezetésével, *Malgai Viktor*, a MÉM szakokta-
tási és kutatási főosztályának képviselőjében ismertette az összeállítás célját, tá-
jékoztatta a megjelenteket a vonatkozó kormányrendeletekről és ismertette az er-
dőszaktudomány-képzés jellemzőit és az alapkövetelményeket. Az előre kiküldött tan-
tervi anyag ismeretében élénk vita alakult ki, amelyben részt vett: *Tóth István*,
dr. Tuskó László, *dr. Borsos Zoltán*, *Bársony Lajos*, *Fröhlich András*, *Nádaskay Gá-
bor*, *Bodnár Pál*, *Zachar Miklósné*, *Horváth Ferenc*, *Jereb Ottó*, *Halász Gábor*, *Ober-
mayer György*, *Bakonyi Csaba*, *Nemes Lajos*, *Bosznai László*.

A vitaülésen elhangzott észrevételeket és javaslatokat egy szűkebb bizottság em-
lékeztetőben összefoglalja, s egyesületünk javaslatoként, a MÉM-nek előterjeszti.

A gépesítési szakosztály ülésén a korábban kiküldött jelölőbizottság munkájának eredményeképpen betöltésre került a szakosztályvezetői poszt. A szakosztály vezetésére *Czágásch Józsefet*, a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettesét, a szakosztály egyik alapító tagját, titkos szavazással, ellenszavazat nélkül megválasztották. A szakosztály titkára továbbra is *dr. Marosvölgyi Béla*.

Ezt követően *Keszler György*, a MÉM—EFH osztályvezetője tájékoztatta a jelenlevőket az 1984. évi időszakú műszaki fejlesztési feladatokról.

Kedves színlókként gazdagította az ülést *Barth Sándor* színes filmvetítése *dr. Káldy Józsefről*. A film hosszú évek során a szakosztály kihelyezett ülései alkalmával készült.

*

A gazdaságtani szakosztály budapesti ülésén a vállalati irányítás fejlesztésének időszerű kérdéseit vitatta meg. A vitaindító előadást *Márton József* MÉM—EFH-főmunkatárs tartotta. A kialakult vitában felszólalók nagy felelősséggel szóltak a vállalati irányítás problematikájáról.

Az ülésen megbeszélték a szakosztályok, helyi csoportok innovációval kapcsolatos tevékenységének összehangolását. A szakosztály *Ott János* szakosztályvezető, valamint *dr. Anda István* szakosztálytitkár előterjesztése alapján értékelte az 1983. évi munkát, majd jóváhagyta az 1984. évi munkatervét.

*

A gazdaságtani szakosztály várja közgazdaság iránt érdeklődő tagtársaink jelentkezését a szakosztályba, név, beosztás, végzettség megjelölésével, 1984. április 27-ig. A jelentkezéseket visszaigazolja.

*

Az MTESZ által kiírt, 1983. évi „Ésszerű anyagtakarékosság megvalósítása” c. pályázaton „Populus” nyárfacsemete mélyfúrásos ültetésére alkalmas ültetőgép c. pályamunkájukkal *Henter Pál*, *Pletnyik Zoltán* és *Tagai István*, a Kiskőrösi Állami Gazdaság kollektívája II. díjban; az 1980 februárjában kiírt „MTESZ az energia-takarékosságért” c. pályázat VI. fordulójában „Hulladékhasznosítás, import tüzelőanyag megtakarítás az erdőgazdaságban és az elsődleges faiparban” c. pályamunkájukkal *dr. Kovács Jenő*, *Szajkó Sándor* és *Búzás Imre*, a Mátrai EFAG kollektívája, ugyancsak II. díjban részesült.

*

Az „Erdők a közjóért” szakosztály a balassagyarmati helyi csoporttal közös rendezésben tartotta őszi kihelyezett ülését. A szakosztálygyűlés résztvevőit a helyi csoport képviselőjében *Gyürki János* osztályvezető üdvözölte, aki a rendezvény előkészítését és szervezését is végezte. A továbbiakban *Szabó Ferenc* a salgótarjáni erdészet vezetője kalauzolta és a bejárás program során sokoldalú, értékes információval látta el a résztvevőket a város rekonstrukciós eredményeiről, a környék történelmi és munkásmozgalmi múltjáról, természeti értékeiről és az erdészet tevékenységéről.

Az első napi programban a város zöldövezeti telepítései, a Boszorkány-kő geológiai képződményei, a Salgó-vár és a körülötte végzett tájfasítás, továbbá üdülőerdő-feltárási eredmények, majd Somoskő vár szerepeltek. Este *Márton Ferenc* természetvédelmi felügyelő tartott érdekes diavetítéses előadást a megye országos jelentőségű természetvédelmi területeiről.

Az 1964-ben készült zöldövezeti terv, közvetlenül a városhoz csatlakozóan 360 ha új erdőtelepítést irányzott elő. Maradéktalanul megvalósult. Az új telepítések több részletének bejárása során jó fejlődésben levő, 10—16 éves fiatalosok szemléltették az erdészet eredményes munkáját.

A második napon a résztvevők rövid látogatást tettek a salgótarjáni üvegyárban. Ezután az ipolytarnóci természetvédelmi területet, majd a Karancs lábánál levő Kercseg-laposi kiránduló központot, végül a gyertyánosi Bányász-pihenőt keresték fel, ahol a látottak értékelésével zárult a rendezvény. E programon részt vett *Frank László*, az Egri Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettese és *Kollár József*, a Nógrád megyei Tanács munkatársa is.

Az „Erdők a közjóért” szakosztály ülésén értékelte 1983. évi munkáját és meghallgatta a munkabizottságok vezetőinek beszámolóját a végzett munkáról. *Mészöly Győző*, a szakosztály vezetője értékelésében megállapította, hogy a munkatervnek megfelelően folytatták munkájukat és a kitűzött célokat elérték. A munkabizottságok beszámolóit értékelve megállapította, hogy ezen a téren a jövőben több aktívistára van szükség. Az 1984. évi munkaterv megvitatása után *dr. Madas László* tartott előadást „Innováció az üdülőerdő-gazdálkodásban” címmel. Az innováció számos helyen megfogalmazott, széles tartalmi köréből most az „alkalmazkodás” értelmét, jelentését taglalta az előadó.

*

A **fatechnológiai szakosztály** kihelyezett ülését a Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombinátnál tartotta. *Bedő Tibornak*, a szakosztály vezetőjének bevezetője után megvitatották *dr. Alpár Tibor* műszaki igazgató tájékoztató előadását a cementkötésű forgácslapgyártás műszaki-gazdasági kérdéseiről, valamint az erdei apríték ipari hasznosításáról.

A HELYI CSOPORTOK ÉLETÉBŐL

A **mátrafüredi csoport** taggyűlésen értékelte az 1983-ban végzett egyesületi munkát és összeállította 1984. évi munkatervét. Több évtizedes eredményes egyesületi tevékenysége elismeréseként, jutalomban részesítették *Bernáth Kálmán*, *Németh Gyula* erdőmérnök és *Barabás Zoltán* erdész tagtársakat. Ezután került sor *dr. Balázs István* megyei tanácsos „A termelészövetkezeti erdőgazdálkodás, gondok—eredmények” c. előadására. A helyi csoport tagságának jelentős része termelészövetkezetben dolgozik, így a kitűnő előadás után élénk vita alakult ki.

*

A **miskolci csoport** vezetőségi ülésén *Várfalvi József* csoporttitkár beszámolt az év folyamán végzett munkáról és tájékoztatta a tagságot az 1984. évi munkaterről. A csoport a sárospataki erdészet területére tapasztalatcserét szervezett, a Bodrogszék erdőművelési problémái témakörben. *Jung László* erdészetvezető bevezetőjében hangsúlyozta az erdészet gondját a bodrogszék területének elvizesedésével kapcsolatban. Ezt követően a karcsai és révleányvári erdősítésekben és fiatalosokban talajszelvény-gödörök mellett tartott előadást *dr. Járó Zoltán* ny. ERTI-főigazgató-helyettes, aki értékelte az egyes erdőrészek termőhelyét és javaslatot adott az erdősítésekkel, illetve a fajajmegválasztással kapcsolatban.

*

A **tatabányai csoport** a Komárom megyei tanács mg. osztálya, az MTESZ Komárom megyei Szervezetének környezetvédelmi szakbizottsága, a Magyar Agrártudományi Egyesület Komárom megyei csoportjának együttes rendezésében energiaellátási és környezetvédelmi tanácskozást tartott. *Harasta Sándor*, a ta-

tabányai hőerőmű igazgatója előadást tartott Komárom megye energiaellátási helyzetéről, *Futó István* és *Tarjáni Antal*, a VEFAG mérnökei pedig, a „Vértesi erdők a környezetvédelem szolgálatában” címmel, vetítet képes előadást tartottak a vértesi és gerecsei parkerdőkben, illetve tájvédelmi körzetben, valamint a bányászat következtében károsodott területek rekultivációjában a VEFAG által elért eredményekről.

*

Az **ERTI-csoport** által „Első tudományos publikációm, 1983” megnevezéssel meghirdetett pályázatra beérkezett pályamunkák elbírálása során „Magtermelő állományok gépi nyilvántartása” című munkájával *Facsók Ferenc* tudományos ügyintéző az I. díjat nyerte. Jutalmát egyesületünk adta.

*

A **budapesti csoport** rendezvényén a Hortobágyi Nemzeti Park alapításának tízéves évfordulója alkalmából *Salamon Ferenc*, a HNP igazgatója, osztatlan elismerést kiváltó előadást és diafilmvetítést tartott. A rendezvény keretében levetítették *Kiss József* Kossuth-díjas filmrendező „Hortobágy” című filmjét is.

A csoport egyesületünk központjában tartott rendezvényén *Rakonczay Zoltán* „Ausztia és Svédország nemzeti parkjai” címmel, filmvetítéssel egybekötött élménybeszámolóját hallgatták meg a résztvevők. Ezt követően *Rakonczay Zoltán*, mint a helyi csoport elnöke, jubileumi jelvényt adott át azoknak, akik 20, illetve 30 éve tagjai az egyesületnek.

A csoport, a hagyományoknak megfelelően, megrendezte a budapesti nyugdíjasok találkozóját. Ezen *Ott János*, MEM—EFH-főosztályvezető-helyettes előadás keretében ismertette az erdőgazdálkodás időszerű kérdéseit, irányzatait. Az OEE-szeniorok tanácsa nevében *Fila József* vállalta előterjesztés kidolgozását a

VII. ötéves terv ágazati előkészítéséhez. Ezt követően *Sághy István* tájékoztatta a megjelenteket a budapesti nyugdíjasok körében végzett felmérésről, majd *Holéczy Gézáné* fordult a megjelentekhez az arra rászoruló nyugdíjas kollégák patronálása ügyében. A találkozó résztvevőit egyesületünk vezetősége nevében *Fekete Gyula* főtítkárhelyettes köszöntötte és az 1983. évi kiemelkedő egyesületi munkáért egyesületünk vezetőségének elismerését fejezte ki *Boross György*, *Sághy István* és *Fila József* tagtársainknak. Végül *dr. Csötönyi József*, a csoport titkára adott tájékoztatást az 1983. évi munkáról, majd az 1984. évi programról és meleg szavak kíséretében emlékezett meg *Jérôme René* három évtizedes munkásságáról, melyet AZ ERDŐ c. szaklapunk főmunkatársaként végzett.

*

A bajai csoport, a Szegedi Akadémiai Bizottság mezőgazdasági szakbizottságának két munkabizottsága, az agrárökonomiai és az erdészeti munkabizottság közös rendezésében ülést tartott. Az ülés témája a Dél-Alföld kedvezőtlen ökológiai adottságú területeinek feltárása és e területek erdészeti hasznosításának lehetősége volt.

Dr. Nagy Lászlónak, a SZAB mg. szakbizottság titkárának és *Tóth Imrének*, az erdészeti szakbizottság tagjának előadása nyomán a szakülés 40 résztvevője *dr. Szániel Imre* intézeti igazgató, a SZAB titkára, *Göbölös Antal* erdőfelügyelőségi igazgató hozzászólásán alapuló javaslatára a megyei vezetőség irányába előterjesztési javaslatra hozott határozatot.

*

A budakeszi csoport taggyűlésén *Waliczky Lászlóné* csoporttitkár beszámolt az 1983. évben végzett munkáról és ismertette az 1984. évi feladatokat.

A taggyűlésen *dr. Kőhalmgy Tamás*, tszv. egyetemi tanár előadást tartott az erdőgazdasági vadkár helyzetéről, a mennyiségi és minőségi vadkár mértékéről, a vadkár elleni védekezés módjairól, a vadkárrendezés jogi helyzetéről. A hozzászólók gyakorlati tapasztalataikat ismertették és a helyi adottságokból fakadó nehézségekről beszéltek.

*

A kecskeméti csoport kibővített vezetőségi ülés keretében, *Sipos Sándor* titkár előadásában, megvitatta 1983. évi munkáját, majd meghatározta 1984. évi

munkatervét, különös tekintettel az 1984-ben Kecskeméten rendezendő közgyűlésre.

*

A szegedi csoport taggyűlést tartott. *Vida László* elnök bevezetője után *Czene Barnabás* titkár beszámolt a helyi csoport 1983. évi munkájáról, majd ismertette az 1984. évi feladatok fő irányát. A tagság a beszámolót és a munkatervet elfogadta. Ezt követően hat fő részére *Vida László* 20 és 30 éves jubileumi jelvényt adott át.

A taggyűlés keretében *dr. Erdős László* diavetítéssel egybekötött előadása szemléltetően mutatta be a Hollandiában, Belgiumban, az NSZK-ban folyó nyárfa-termesztés néhány módozatát, majd az állami gazdaságok területein folytatott hazai nyárfa-termesztést. Az előadásból is és az azt követő vitából is az a nyugtalanító vélemény alakult ki, hogy nemmesnyárásaink a felújítás után a ma már nem megfelelő klónok alkalmazása, az eszközhiány és a talajerő visszapótlásának elmaradása miatt, nem adják a várt eredményt.

*

Tisztségviselő-változások

Budakeszi csoportunk titkára, *Waliczky Lászlóné*, az Erdőrendezési Szolgálathoz történő áthelyezése következtében tisztségéről lemondott. A titkári teendőket *Bartha Pál* erdőmérnök, osztályvezető, a csoport gazdasági felelőse vette át.

Szolnoki csoportunk gazdasági felelőse, *Kurdi István*, nyugállományba vonulása miatt tisztségéről leköszönt. A gazdasági felelősi tisztséget *Bagó Imre* tagtársunk, a szolnoki erdészeti üzem erdőművelési ágazatvezetője vette át.

Pécsi csoportunk titkára, *Tóth Aladár*, 1983. december 31-el lemondott tisztségéről. Helyére kooptálás útján *Szendrődi János* erdőművelési osztályvezető tagtársunk került.

A tisztségükről lemondott tagtársainknak lelkiismeretes munkájukért egyesületünk főtítkára levélben mondott köszönetet.

*

A szakmai továbbképzés keretében helyi csoportjainknál a következő előadásokat tartották.

BUDAPESTEN:

Palotás Mihály—dr. Konecsni István „Beszámoló hangási gombásztúránkról”
Dr. Vass Anna „Gombák a Dél-Dunántúlról,

ERTI:

Dr. Illyés Benjamin „Az erdészeti kutatás ökonómiai feltételrendszere”,
Dr. Verbay József „Számítástechnika alkalmazása az intézet kutatási feladataiban” címmel.

Új tagfelvétel

Aradvári Károlyné erdésztechnikus, Győr; *Béli Ferenc* erdésztechnikus Darnószeli; *Kovács Györgyné Vida Éva* SZTK-ügyintéző, Győr; *Kovács Róbert* erdómérnök, Győr; *Batta Csaba* erdésztechnikus, Gödöllő; *Vanó László* művezető, Tura; *ifj. Nagy Ferenc, Berg Schütz József, Nánási Sándor, Rajkó Csaba, Hefler László, Fodor Gábor* erdésztechnikusok, *Pletser Mihály* építésztechnikus, *Maár Gyula* és *Magyar Lajos* erdómérnökök, Székesfehérvár; a szegedi „Kiss Ferenc” Erdészeti Szakközépiskola tanulói közül: *Bali Máté, Balogh Pál, Balogh Attila, Bélteki Ferenc, Bodor Tibor, Boruzs Gábor, Bozó Tibor, Brecksok Sándor, Bugyik András, Czeglédi László, Czifra János, Csiky Zsolt, Dudás Béla, Dózsa Gábor, Donkó Ferenc, Emödi Zsolt, Farkas Imre, Fehér János, Ferenczi Ferenc, Fricz Pál, Gyenes Károly, Györi József, Heipl István, Hernek Péter, Heteyi Róbert, Jakab Attila, Kálmán Zoltán, Kómár László, Kismarcsi Zsolt, Kotroczó Ferenc, Kósa Géza, Kovács István, Kovács Péter, Lévai Sándor, Mankó Lajos, Magyar János, Mezei László, Milasovszky Zoltán, Muszka Miklós, Nagy Dezső, Oláh Zsolt, Pap Takács István, Parczen Balázs, Patkó Gyula, Patocska István, Pálfalvi Zsolt, Petrányi Lajos, Rebák Tibor, Sándor Dezső, Simon Attila, Soós Attila, Scheinpflug József, Szabó Gábor, Székely János, Szilaj Mihály, Szilágyi László, Terényi András, Tóbi István, Varga Antal, Vér István, Vladiszavlyev Gábor; *Magyar Bertalan* erdésztechnikus, Debrecen; *Papp Csaba* erdésztechnikus, Debrecen; *Szolomájer József* erdésztechnikus, Debrecen.*

Halálozás

Palásthy István, a volt Zempléni Állami Erdőgazdaság ny. igazgatója, 1983. december 17-én, elhunyt. Szegény sorsú uradalmi cselédek voltak a szülei, édesapja az első világháborúban elesett. Ciszép szakmát tanult, majd Pálházára került, a Károlyi-uradalom fatelepeére. Ott előbb kazánfűtőként, később gépkezelőként dolgozott. Politikai tevékenysége is ott kezdődött, kisebb méretű sztrájkokat szervezett béremelésért, bátran képviselte a hozzá hasonló, szegény sorsú

emberek érdekeit. A felszabadulás után ő szervezte néhány társával a Kommunista Párt alapszervezeteit a Hegyközben.

1946-ban a MÁLLERD sátoraljaújhegyi igazgatóságának személyzeti vezetője lett, 1949-ben nevezték ki a Zempléni-hegységi Áll. Erdőgazdaság igazgatójává. Munkája elismeréseként 1956 és 1961-ben a SZOCIALISTA MUNKAÉRT érdemérem, 1967-ben a MUNKA ÉRDEMEZÉREND ezüst fokozata, 1970-ben a FELSZABADULÁSI JUBILEUMI EMLÉKÉREM kitüntetést kapta.

Igazgatói beosztásában is közvetlen, egyszerű ember volt, aki, ha tehetett, segített. A Hegyköz népe szerette és büszke volt rá.

Dr. Varga Alfréd, a Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombinát osztályvezetője, február 22-én, 57 éves korában, tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Kárall János, a Kisalföldi Erdő- és Fafelolgozó Gazdaság múlt évben nyugállományba vonult műszaki igazgatóhelyettese, rövid szenvedés után meghalt.

Sopronban született, 1921. augusztus 3-án, földművescsaládból. Erdómérnöki oklevelét 1944-ben szerezte meg. Alig három hónapot tölthetett tanársegédként az út- és vasútépítéstani tanszéken, amikor katonai szolgálatra hívták be. Frontszolgálat, majd francia hadifogság után, 1946 nyarán tért haza és a MÁLLERD győri erdőigazgatóságánál helyezkedett el útépitési és vasútügyi előadóként. Valószínűleg nemigen gondolta, hogy élete, munkássága ettől kezdve, egészen haláláig, elválaszthatatlanul összefonódik a kisalföldi tájjal, a szigetközi, hansági erdőkkel, 1951—1953-ig a Győr-Sopron megyei Erdőgazdasági Géptelep igazgatója volt Győrben. 1953. április 1-i hatállyal nevezték ki a Győri Állami Erdőgazdaság főmérnökévé és ezt a tisztséget töltötte be (később a jogutód, Kisalföldi EFAG műszaki igazgatóhelyetteseként), nyugállományba vonulásáig.

Kiváló vállalati műszaki vezető volt. Az erdőgazdasági munkákat a legapróbb részletekig ismerte. Vállalatánál szilárd, egységes, fegyelmezett vezetési módszert alakított ki. Megteremtette a vállalati központ és a külső egységek együttműködésének összhangját. Működésének idejére esik a Hanság erdeinek gyökeres átalakítása, a vállalat fakitermelési lehetőségeinek mintegy megháromszorozása, a kislalföldi térség erdőterületének, erdőültetvényének növelése. Az erdőhasználat, a műszaki fejlesztés a fakereskedelem képezte fő tevékenységi területeit. Állandó harcosa volt a gépesítésnek, műszaki feladatait kiváló közgazdasági érzékekkel látta el. Szigorú fegyelmet megkövetelő, határozott, megfontolt vezető volt, aki egyéniségével és szak tudásával nagy tekintélyt vívott ki magának mind munkatársai, mind az irányító szervek körében. Példás együttműködést alakított ki munkaterületén a tanácsi és a tömegszervezetekkel, élen járt a megye termelőszövetkezeteivel való erdőgazdasági-faipari együttműködés szervezésében. Valamennyi jellemzése kiemeli az erdészeti iránti nagy ügyszeretetét, fáradhatatlan munkabírását, határtalan lendületét a munkavégzésben.

Munkaköri feladatainak ellátása mellett a társadalmi munkából is alaposan kivette a részét. Tagja volt a MEDOSZ Győr-Sopron megyei erdészeti szakcsoportjának, a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulatnak, valamint az MTESZ győri intéző bizottságának. Valódi életeleme azonban az Országos Erdészeti Egyesület volt, amelynek 1946-tól volt a tagja, s mi több, igen aktív funkcionáriusa. Nehéz történelmi időszakban, 1951-ben vette át az egyesület győri csoportjának titkári tisztségét. Negyedszázadon keresztül volt a csoport operatív vezetője, majd haláláig elnöke. Elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Győrben és gazdasági vonzáskörzetében az egyesületi élet nemcsak megszilárdult, hanem olyan magas szintre fejlődött, hogy az értékelések során évről évre a legjobban működő csoportok között tarthatták számon a győri csoportot. De kivette a részét az egész egyesület irányításából is: 1963-tól haláláig volt az országos elnökség tagja.

Emellett tevékenyen kivette a részét az egyesület erdőhasználati szakosztályának, valamint erdészeti gazdaságtani szakosztályának munkájából is.

Erdeműs szakmai és társadalmi munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el: „Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója” (1954), „Árvízi Emlékérem” (1954), „Munka Erdemérem” (1955), „Erdészeti Kiváló Dolgozója” (1965), „Árvízvédelemért érem” (1965), Munka Érdemrend bronz fokozata (1966), az Országos Erdészeti Egyesület fennállásának 100. évfordulója alkalmából, a kimagasló egyesületi munkásságért Munka Érdemrend ezüst fokozata (1970), „Erdészeti Kiváló Dolgozója” (1974), Bedő Albert-émlékérem (1981), Munka Érdemrend arany fokozata (1982).

Káráll Jánost a szakma széles körű részvételével kísérve, Győrben, a nádorvárosi temetőben helyezték végső nyugalomra.

AZ ERDŐ SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGA. Elnök: *dr. Solymos Rezső*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) doktora, Budapest; főmunkatárs: *Jérôme René*, Budapest. Tagok: *dr. Balázs István*, Budapest; *Bánszegi József*, Kemencetpatak; *dr. Bondor Antal*, Budapest; *dr. Berdár Béla*, Visegrád; *Botos Géza*, Debrecen; *Cebe Zoltán*, Szombathely; *dr. Csötönyi József*, Budapest; *Deák István*, Tamási; *dr. Erdős László*, Budapest; *dr. Fűrész Oszkár*, Sopron; *Gáspár-Hantos Géza*, Budapest; *Haják Gyula*, Budapest; *dr. Herpay Imre*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) kandidátusa, Sopron; *dr. Járó Zoltán*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) kandidátusa, Budapest; *dr. Kecskés Sándor*, a műszaki tudományok doktora, Budapest; *Keszthelyi István*, Budapest; *Király Pál*, Budapest; *dr. Királyi Ernő*, a közgazdasági tudományok kandidátusa, Budapest; *dr. Kiss Rezső*, Budapest; *Lakatos Zoltán*, Kaposvár; *Lócsy Iván*, Budapest; *Murányi János*, Gödöllő; *Rodek Márton*, Nagykanizsa; *dr. Rácz Antal*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) kandidátusa, Budapest; *Soós Károly*, Kecskemét; *Stádel Károly*, Győr; *dr. Szentkúti Ferenc*, Sopron; *dr. Szepesti László*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) doktora, Budapest; *dr. Szikra Dezső*, Veszprém; *Tóth István*, Vác; *dr. Tóth Sándor*, a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) kandidátusa, Budapest; *Varga Béla*, Eger; *Vida László*, Szeged.

